

INFORME: l'Acord de Madrid per a les Administracions Públiques

Es consuma la **pèrdua** de poder adquisitiu

Divendres, 25 de setembre, el Ministeri d'Administracions Públiques (MAP) i els sindicats CCOO, UGT i CSIF arribaren a un acord que contempla aspectes de les retribucions dels empleats i les empleades públics de tot l'Estat per al període 2010-2013.

Retribucions 2010-2013

- Per al 2010 s'estableix un augment del 0,3% de la massa salarial bruta.
- Per al 2011 i 2012 no se signa cap increment. El MAP i els sindicats signants faran una proposta.
- L'Administració es compromet a fer efectiu durant el primer trimestre del 2012 la desviació que s'hagués pogut produir entre els increments del 2010 i 2011 i la inflació produïda aquests anys.
- Durant el primer trimestre del 2013 l'Administració farà efectiva la desviació produïda l'any 2012 entre l'increment i la inflació. L'Acord matisa, però, que a efectes del manteniment del poder adquisitiu també s'hauran de tenir en compte: l'evolució pressupostària de l'increment de l'IPC, la previsió del creixement econòmic, la capacitat de finançament dels Pressupostos Generals de l'Estat i la valoració de l'augment de la productivitat de l'ocupació pública derivada d'accions o programes específics.

Fons de pensions de l'AGE

L'Administració aportarà el 0,3% el 2010, el 0,5% el 2011 i el 0,7% el 2012. És a dir, una mitjana del 0,5% per any, com fins ara.

Altres aspectes

La resta de l'acord respon a declaracions d'intencions i compromisos de negociació, dels quals, entre altres, destaquen:

- Potenciació de la formació continua en les Administracions Públiques, vinculant-la també

als processos d'avaluació que comporten tant la carrera professional com el desenvolupament del lloc de treball dels empleats i les empleades públiques.

- Els acords de formació contínua no es negociaran a la Mesa General de la Funció Pública, sinó a la Comissió General per a la Formació contínua.
- Es promourà en les Administracions la normativa de Qualificacions Professionals.
- En un termini de 12 mesos s'hauran de buscar les fórmules que permeten compensar l'absència de cotitzacions per formació professional dels funcionaris no acollits al règim general de la Seguretat Social.
- S'impulsarà la negociació de l'Estatut del Personal Docent No Universitari.
- Es manté la declaració d'intencions amb compromís de negociació del desplegament normatiu de la Llei 7/2007 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i dels aspectes que se'n deriven.
- Així mateix es pretén introduir canvis, sense concreció, en la normativa que regeix la situació d'incapacitat temporal, adaptar també a les Administracions la jubilació parcial i a més crear un grup de treball per a estudiar la revisió normativa del règim de classes passives.
- Es limitarà en el territori del Ministeri d'Administracions Públiques la taxa de reposició d'efectius i per tant l'oferta d'ocupació pública, llevat de les forces armades, sanitat i educació i extinció d'incendis i emergències.

- Es creen les meses de negociació sectorial amb caràcter estatal de sanitat, ensenyament, universitats i justícia.
- Es vol, a més, que el Govern negocie amb els signants de l'Acord canvis (sense especificar) en la normativa que regeix les eleccions sindicals.

Consideracions de la **Intersindical Valenciana**

Els empleats i les empleades públiques hem vingut acumulant any rere any pèrdues de poder adquisitiu en els nostres increments salarials. No obstant això, aquesta depreciació salarial no sembla importar al Govern central ni als sindicats signants de l'acord, que pretenen utilitzar altra vegada la retallada en els augments salarials a les Administracions com a exemple de referència i contenció salarial en el món laboral. Un altre cop es pretén compensar una part del dèficit públic a costa dels salaris, de la limitació de l'oferta pública d'ocupació, de la reducció de contractacions i del no cobriment de les substitucions de personal.

Aquesta és la línia principal d'un mal acord, que suposa una pèrdua de poder adquisitiu de les empleades i dels empleats públics per al 2010 (amb una inflació prevista de l'1,5%) i que posa les bases per continuar perdent poder adquisitiu el 2011 i 2012 amb l'esperança d'una recuperació condicionada el 2012 i el 2013. Una esperança feble, perquè qui accepta un acord en aquestes condicions desprestigia el sindicalisme, divideix els treballadors i les treballadores i queda mancat de força per fer complir les clàusules, tal i com va passar l'any 1997, quan el Govern central es va negar a pagar la clàusula de revisió del període 94-97 i els seus signants es van mostrar impotents per enfrontar-s'hi i defensar el seu Acord. A més, CCOO va perdre la batalla jurídica. Per tant, s'ha canviat la pèrdua de poder adquisitiu real per una hipotètica clàusula de revisió salarial que queda subtilment

condicionada a diversos factors i que els signants de l'Acord no poden garantir que el Govern que hi haja al capdavant de l'Estat el 2012 complirà. I si ho compleix, serà perquè haurà estalviat els diners en amortitzacions de llocs de treball i, per tant, en reducció de l'ocupació, la qual cosa encara és pitjor. D'entrada, per tant, és una clàusula de revisió no creïble que té un paper més virtual que real i que serveix per justificar un Acord que conté realment bones contrapartides per als sindicats signants:

- Els increments dels fons de pensions, que serveixen de molt poc a cada empleada i empleat públic, però que conjuntament ben invertits donen bons guanys a les empreses inversores, de les quals -com en el cas de l'empresa de pensions del BBVA- CCOO i UGT tenen cadascun el 20% de les accions.
- La potenciació de la formació contínua, que, si es porta a terme, suposarà una major participació dels sindicats signants en la intermediació i realització de cursos, millorarà els seus beneficis actuals.
- La centralització de la negociació col·lectiva, que exclou de la negociació a una part important dels sindicats representatius en els àmbits nacionals i autonòmics, i la negociació encoberta del desplegament de l'Acord a través de la comissió de seguiment que permetrà portar a la Mesa de negociació tot pactat i poder marginar així del procés els altres sindicats presents a l'esmentada Mesa.

Intersindical Valenciana i les organitzacions que conformem la seua àrea pública (**STEPV-STAS-STSPV**) rebutgem i denunciem públicament aquest Acord que afebleix les possibilitats de millora de les condicions de treball de les empleades i empleats públics i que es converteix en un sostre per limitar la negociació col·lectiva, a les Meses Generals de la Funció Pública de les diferents nacions i comunitats autònomes de l'Estat.